

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoCsp/13/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114216768
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2114216768.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v sporovej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, boulevard Haussmann 1, Paríž 750 09, Francúzska republika, akciovou spoločnosťou, zapísanou v obchodnom registri Paríž pod číslom 542 097 902 RCS Paris, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713. proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, D., „v konkurze“, ktorého správcom konkurznej podstaty je JUDr. Tibor Timár, so sídlom kancelárie Štúrova 42, Šaľa, o zaplatenie 338,87 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 4. mája 2015, č.k. 10C/1/2015-74 v spojení s opravným uznesením zo dňa 6. júla 2015, č.k. 10C/1/2015-90, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením **r u š í** a konanie **z a s t a v u j e**.
- II. Stranám sporu nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi 338, 87 eur so zmluvným úrokom vo výške 39% ročne zo sumy 134,75 eur od 5.11.2013 do zaplatenia, s 8,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 338,87 eur od 1.2.2014 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v ostatnej časti konanie zastavil. Súčasne súd priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 144,56 eur, ktorú žalovanému uložil zaplatiť usadenej euroadvokátke žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok zmeniť, žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Uviedol, že dlžnú sumu žalobcovi uhradil, pričom na podporu svojich tvrdení doložil korešpondenciu so žalobcom a poštové poukážky. Potvrdil, že meškal s termínom platenia splátok úveru, nikdy však nebol žalobcom upozornený na dôsledky neskoršieho splácania úveru. Celkovo žalobcovi uhradil 665,64 eur. Požadovaný zmluvný úrok považoval za amorálny v zmysle § 3 ods. 1 OZ. Ďalej poukázal na to, že uznesením zo dňa 1.6.2015, č.k. 26K/15/2015-84 Okresný súd Trnava začal voči nemu konkurzné konanie.

3. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a konanie zastaviť.

4. Po predložení veci odvolací soud zjistil, že uznesením Okresního soudu Trnava ze dne 26.8.2015, sp.zn. 36K/15/2015 bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz.

5. Podľa § 44 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej ZoKR) oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádza na správcu; správca pritom koná v mene a na účet úpadcu.

6. Podľa § 47 ods. 1 ZoKR, ak tento zákon neustanovuje inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. Lehoty v týchto konaniach ustanovené alebo určené počas prerušenia týchto konaní neplynú. Na účastníkov konania, ktorí vystupujú na strane úpadcu, prerušenie konania pôsobí, len ak ide o nerozlučné spoločenstvo alebo o intervenciu.

7. Podľa § 47 ods. 4 ZoKR účinného od 01.01.2020 v konaniach prerušených podľa odseku 1 možno pokračovať na návrh správcu; správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. Ak návrh na pokračovanie v konaní nie je podaný do konca prvej schôdze veriteľov, súd vyzve správcu a dlžníka, prípadne nerozlučných spoločníkov na strane dlžníka na jeho podanie v lehote nie kratšej ako 30 dní. Ak správca v určenej lehote nevyjadrí s pokračovaním v konaní súhlas, súd pokračuje v konaní s dlžníkom, ak pokračovanie v konaní v určenej lehote navrhne dlžník alebo prípadní nerozluční spoločníci dlžníka. Nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní v určenej lehote má účinky späťvzatia žaloby.

8. Podľa prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 01.01.2020 § 206j ZoKR konania začaté a právoplatne neskončené pred 1. januárom 2020 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. decembra 2019. Ustanovenie § 47 ods. 4 druhej až štvrtej vety sa použije aj v konkurzoch vyhlásených pred 1. januárom 2020.

9. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

10. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

11. Podľa § 370 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

12. Podľa § 370 ods. 2 CSP, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

13. Novelizované znenie § 47 ods. 4 ZoKR, ktoré nadobudlo účinnosť od 01.01.2020, sa podľa intertemporálneho ustanovenia § 206j ZoKR použije aj na konania, v ktorých došlo z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu pred 01.01.2020 k ich prerušeniu.

14. Účelom zmeny právnej úpravy Zákona o konkurze a reštrukturalizácii účinnej od 01.01.2020 je efektívnejšie riešenie v prerušených súdnych konaniach z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka, ktorý bol v čase vyhlásenia konkurzu účastníkom súdneho konania. Zmyslom uvedenej úpravy je ukončenie prerušeného súdneho konania buď rozhodnutím vo veci, a to za predpokladu udelenia súhlasu s pokračovaním v konaní zo strany správcu alebo dlžníka (úpadcu) alebo zastavením konania v prípade neudelenia súhlasu zo strany správcu a ani úpadcu. Nová právna úprava už neumožňuje pokračovanie stavu prerušenia súdneho konania po dobu aj niekoľko rokov, pokiaľ správca neudelil súhlas s pokračovaním v konaní. Snahou zákonodarcu bolo podľa prechodného ustanovenia § 206j ZoKR uvedeným spôsobom účinným od 01.01.2020 riešiť tie súdne konania, ktoré boli prerušené v dôsledku konkurzov vyhlásených pred dňom 01.01.2020.

15. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie s poukazom na novelizované znenie ust. § 47 ods. 4 Zákona č. 7/2005 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2020 správcu žalovaného a žalovaného ako dlžníka vyzval na podanie návrhu na pokračovanie v tomto prerušenom súdnom konaní v lehote 30 dní od doručenia výzvy.

16. Správca žalovaného nedal súhlas na pokračovanie v konaní a žalovaný navrhol konanie zastaviť.

17. Nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní správcom a ani dlžníkom má v zmysle § 47 ods. 4 ZoKR účinky späťvzatia žaloby vždy, pokiaľ je stranou v sporovom konaní dlžník (úpadca), na majetok ktorého bol vyhlásený konkurz, a to bez ohľadu, či je dlžník v postavení žalobcu alebo žalovaného. Znamená to, že aj v prípade, ak je dlžník v postavení žalovaného, t.j. pasívne legitimovanej strany sporu, nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní správcom a ani dlžníkom má za následok účinky späťvzatia žaloby a fakticky nahrádza dispozičný úkon späťvzatia žaloby patriaceho žalobcovi. Tento účinok vyplýva z účelu novelizovaného znenia § 47 ods. 4 ZoKR, ktorým je efektívnejšie riešenie v prerušených súdnych konaniach z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka, ktorý bol v čase vyhlásenia konkurzu účastníkom súdneho konania bez ohľadu na to, či bol na strane žalobcu alebo žalovaného. Zmyslom uvedenej úpravy je ukončenie prerušeného súdneho konania buď rozhodnutím vo veci, a to za predpokladu udelenia súhlasu s pokračovaním v konaní zo strany správcu alebo dlžníka alebo zastavením konania v prípade neudelenia súhlasu zo strany správcu a ani úpadcu.

18. Nielen podľa znenia ust. § 47 ods. 4 ZoKR, ale aj v zmysle dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu vyplýva zámer zákonodarcu priznať účinky späťvzatia žaloby aj za procesnej situácie, pokiaľ dlžník ako žalovaný a správca dlžníka nepodajú návrh na pokračovanie v konaní. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu udáva: „Jednou z okolností, s ktorou sa predkladateľ musí vysporiadať pri vyhlásení konkurzu je aj tá, aký vplyv vyhlásený konkurz bude mať na možnosť pokračovať v prebiehajúcich súdnych konaniach. Tie môžu byť „pasívne“ (úpadca je žalovaný napr. na plnenie) alebo „aktívne“ (úpadca je žalobcom a žaluje na plnenie). Doterajšia úprava predradzovala konkurz pred iné konania, pričom „kľúče“ od rozuzlenia pôvodne prebiehajúcich konaní dávala výlučne správcovi, ktorý ak ostal nečinný, tak konanie ostalo počas účinkov konkurzu prerušené, často niekoľko rokov. Nová právna úprava má za cieľ vyjasniť situáciu s prerušenými konaniami skôr a efektívnejšie. Ak správca neprevezme prebiehajúci spor, súd, ktorého konanie bolo prerušené, vezme na zreteľ vyjadrenie dlžníka. Ak sa dlžník nevyjadrí alebo nebude súhlasiť s pokračovaním, súd konanie zastaví. Ak dlžník navrhne pokračovanie v konaní, v konaní súd pokračuje tak ako keby konkurz nebol vyhlásený s tým, že v prípade, ak sa dlžníkovi prisúdi napr. plnenie (na základe ktorého sa bude plniť), toto plnenie nebude podliehať konkurzu. Konkurzní veritelia však budú môcť uplatňovať zodpovednosť správcu (ak mohol a mal pokračovať v konaní). V prípade pasívnych sporov (dlžník má plniť) je ich prípadné pokračovanie síce nepravdepodobné (je spravídla neefektívne), ale je možné. Ak sa však prípadnému žalobcovi voči dlžníkovi prisúdi plnenie, toto plnenie môže byť uspokojené až tzv. akoby za konkurzom (t.j. je podriadené uspokojeniu konkurzných veriteľov), resp. môže byť uspokojené len z majetku, ktorý bol napr. z konkurzu vylúčený.“

19. Zo znenia ust. § 47 ods. 4 ZoKR, ako aj z účelu tohto ustanovenia a úmyslu zákonodarcu vyplýva, že zákonom predpokladané účinky späťvzatia žaloby nastávajú aj vtedy, pokiaľ dlžník na strane žalovaného nenavrhuje pokračovanie v konaní a ani správca dlžníka nevyjadrí súhlas s pokračovaním v konaní.

20. V prejednávanej veci žalovaný ako dlžník a ani správca dlžníka nedali súhlas na pokračovanie v konaní.

21. Nepodanie návrhu správcom a ani dlžníkom na pokračovanie v konaní v určenej lehote má zo zákona účinky späťvzatia žaloby podľa § 47 ods. 4 v spojení s § 206j ZoKR, o ktorom odvolací súd rozhodne mprocesným postupom podľa § 370 CSP.

22. Späťvzatím žaloby sa podľa Civilného sporového poriadku rozumie procesný úkon žalobcu, z ktorého jednoznačne vyplýva, že na prejednaní svojho návrhu netrvá. Tento úkon žalobcu však bol od 01.01.2020 nahradený zákonným ustanovením § 47 ods. 4 ZoKR, preto sa na ďalší postup v konaní pred odvolacím súdom na to, aby mohol odvolací súd konanie podľa § 47 ods. 4 ZoKR v spojení s § 370 CSP zastaviť, späťvzatie žaloby žalobcom nevyžaduje.

23. Odvolací súd nemá možnosť úvahy, či späťvzatie žaloby pripustí alebo nie, pretože účinky späťvzatia žaloby nastávajú priamo zo zákona v zmysle ust. § 47 ods. 4 ZoKR. Dôsledkom zo zákona vzniknutých účinkov späťvzatia žaloby podľa ust. § 47 ods. 4 ZoKR je procesný postup odvolacieho súdu, keď tento nerozhoduje o pripustení späťvzatia žaloby, pretože tieto účinky nastali zo zákona a odvolací súd je povinný procesným spôsobom reagovať na účinky späťvzatia žaloby tak, že v zmysle § 370 ods. 2 CSP je povinný rozhodnúť o zrušení napadnutého rozhodnutia a o zastavení konania.

24. Odvolací súd nie je oprávnený skúmať dôvody, pre ktoré nastali v prejednávanej veci účinky späťvzatia žaloby podľa § 47 ods. 4 ZoKR, pretože sa jedná o zákonom určený dôsledok nekonania dlžníka a správcu. Keďže účinky späťvzatia nastali priamo zo zákona, nemôže protistrana tento zákonný účinok zmariť tým, že by so späťvzatím nesúhlasila v zmysle ust. § 370 ods. 2 CSP. Odvolací súd preto protistranu nevyzýval na súhlas so späťvzatím žaloby.

25. Dôsledkom aplikácie ust. § 47 ods. 4 ZoKR je zákonom upravený účinok späťvzatia žaloby, v ktorého dôsledku vzniká odvolaciemu súdu (keďže k tomuto účinku došlo po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie) povinnosť konanie zastaviť zákonom predpokladaným procesným postupom. Procesnou normou upravujúcou postup odvolacieho súdu pri rozhodovaní o späťvzatí žaloby je ustanovenie § 370 CSP, ktoré bude analogicky v zmysle čl. 4 ods. 1 CSP aplikovateľné aj na postup pri rozhodovaní o účinkoch späťvzatia podľa § 47 ods. 4 ZoKR.

26. Odvolací súd preto na základe účinkov späťvzatia žaloby v zmysle § 47 ods. 4 ZoKR rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil podľa § 370 ods. 2 CSP.

27. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

30. V prípade vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného zákon o konkurze a reštrukturalizácii v platnom znení priznáva absencii súhlasu správcu a dlžníka (hoci procesne na strane žalovaného) na pokračovaní v súdnom konaní účinky späťvzatia žaloby. V dôsledku zmeny zákonnej úpravy účinnej od 01.01.2020, ktorá dispozičný úkon späťvzatia žaloby žalobcom nahradila účinkami zákonného ustanovenia, nie je pri zastavení konania prebiehajúceho na oboch inštanciách na základe už vydaného súdneho rozhodnutia možné ustáliť procesným zavinením koho došlo k zastaveniu konania vo veci samej, ktoré sa na odvolacom súde končí. Zavinenie je pritom treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska, t.j. podľa procesného výsledku, nie podľa hmotného práva, pretože by tak šlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej. V danej sporovej veci sa totiž jedná o okolnosť, ktorá nastala bez toho, že by niektorá zo strán sporu vyvinula procesnú aktivitu v civilnom sporovom konaní, ktorá by viedla k zastaveniu konania, čo malo za následok nepoužiteľnosť § 256 CSP. Účinky späťvzatia žaloby sú v prejednávanej veci dôsledkom zákonnej úpravy riešenia majetkového stavu strany sporu, ktorá je v konkurze a ktorá, ako ani jej správca, nesúhlasila s pokračovaním v konaní, pričom, ako už bolo uvedené, súd v tomto prípade nie je oprávnený skúmať dôvody späťvzatia, keďže jeho účinky nastali zo zákona.

31. Odvolací súd preto pristúpil v prejednávanej veci k aplikácii § 257 CSP, pretože mal za to, že stav, ktorý v konaní nastal je výnimočný a vyvolaný zmenou právnej úpravy a žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

32. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).